

Wyrok z dnia 16 stycznia 1996 r.
I PRN 85/95

W okresie przed rejestracją związku zawodowego organem uprawnionym do reprezentowania nowo powstałego związku zawodowego jest komitet założycielski i tylko jego członkowie korzystają z ochrony przed rozwiązaniem stosunku pracy przewidzianej w art. 32 ust. 1 w związku z ust. 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.). Ochrona stosunku pracy pracowników wybranych w tym czasie na członków zarządu lub komisji rewizyjnej nowo powstałego związku zawodowego rozpoczyna się od dnia rejestracji związku.

Przewodniczący SSN: Józef Iwulski, Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski, Jadwiga Skibińska-Adamowicz (sprawozdawca),

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 1996 r. sprawy z powództwa Zbigniewa R. przeciwko Państwowemu Przedsiębiorstwu Użyteczności Publicznej "P.P.", Zakład Transportu Samochodowego [...] w W. o przywrócenie do pracy, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 20 marca 1995 r., [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok w punktach 1 i 3 oraz poprzedzający go wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Sądu Pracy z dnia 29 marca 1994 r. w punkcie 2 w części zasądzającej na rzecz powoda od pozwanego Przedsiębiorstwa wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy w kwocie przekraczającej 1.627,65 zł (jeden tysiąc sześćset dwadzieścia siedem złotych i 65/100) i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi-Sądowi Pracy do ponownego rozpoznania, pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania rewizyjnego.

U z a s a d n i e n i e

Powód Zbigniew R. powołując się na ochronę jego stosunku pracy wynikającą z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych wniósł o przywrócenie go do pracy w Państwowym Przedsiębiorstwie Użyteczności Publicznej "P.P." - Zakład Transportu Samochodowego [...] w W. i o zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy w kwocie 15.150.000 zł z odsetkami, to jest za okres 3 miesięcy.

Uzasadniając powyższe roszczenia powód podał, że w dniu 14 grudnia 1992 r. został wybrany przewodniczącym Komisji Rewizyjnej nowo powstałego w zakładzie pracy Związku Zawodowego Pracowników Transportu Samochodowego, tymczasem dyrektor zakładu pracy bez zgody tego Związku dokonał rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 KP. Nastąpiło to dnia 25 stycznia 1993 r. Poza tym pismo o rozwiązaniu umowy o pracę nie wskazywało przyczyny uzasadniającej decyzję zakładu pracy.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa wyjaśniając, że przyczyną

rozwiązania umowy o pracę było nienależyte wykonywanie obowiązków pracowniczych przez powoda, gdy zaś chodzi o zgodę na rozwiązanie umowy o pracę, uzyskała ją od Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność", gdyż ten Związek działał na terenie zakładu pracy.

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy dla Warszawy Pragi wyrokiem z dnia 29 marca 1994 r. przywrócił Zbigniewa R. do pracy w pozwanym Przedsiębiorstwie na poprzednich warunkach i zasądził wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy w kwocie 77.222.950 zł, pod warunkiem podjęcia pracy.

Sąd I instancji ustalił, że powód podjął pracę w pozwanym Przedsiębiorstwie dnia 6 czerwca 1988 r., a ostatnio pracował na stanowisku kierownika stacji obsługi. W dniu 14 grudnia 1992 r. powstał w pozwanym Przedsiębiorstwie - obok istniejącego już Związku Zawodowego NSZZ "Solidarność" - Związek Zawodowy Transportu Samochodowego, który na posiedzeniu tego samego dnia wyłonił Zarząd i Komisję Rewizyjną. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został powód. Nowy Związek Zawodowy został zarejestrowany dnia 22 stycznia 1993 r. Pismem z tej samej daty strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 KP nie podając przyczyny swej decyzji. Nie zwróciła się również do zarządu nowo powstałego Związku Zawodowego o zgodę na rozwiązanie z powodem umowy o pracę. Są to uchybienia, które w myśl art. 56 KP uzasadniają roszczenie o przywrócenie do pracy i zasądzenie wynagrodzenia za cały czas pozostawania bez pracy. Wprawdzie przez kilka lat powód był członkiem Związku Zawodowego NSZZ "Solidarność", lecz w dniu 14 grudnia 1992 r. zrezygnował z przynależności do tego Związku, o czym zawiadomił tego samego dnia stosownym pismem, które złożył w siedzibie Związku w obecności przewodniczącego i innych członków. Również dyrektor strony pozwanej Krystyna S. została formalnie zawiadomiona przez przewodniczącego zarządu zakładowej organizacji nowego Związku Zawodowego Jerzego D. o powstaniu tego Związku i o składzie jego organów, a także około 15 stycznia 1993 r. otrzymała teczkę z odpowiednią dokumentacją.

Zdaniem Sądu Rejonowego, skoro w dniu rozwiązania stosunku pracy powód był członkiem i przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Związku Zawodowego Pracowników Transportu Samochodowego, a nie członkiem Związku Zawodowego "Solidarność", niedopuszczalne było rozwiązanie umowy o pracę bez zgody Związku, do którego powód należał. Okoliczność, że rejestracja tego Związku nastąpiła później, nie ma znaczenia z punktu widzenia ochrony stosunku pracy pracownika będącego członkiem zarządu lub komisji rewizyjnej zakładowej organizacji związkowej.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie rozpoznając rewizję od wyroku Sądu I instancji złożoną przez stronę pozwaną, w wyroku z dnia 20 marca 1995 r. uznał, że powód nie korzysta z ochrony przewidzianej w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 334), gdyż Związek Zawodowy Pracowników Transportu Samochodowego nie był zarejestrowany, a zatem nie miał osobowości prawnej w dniu rozwiązania z powodem umowy o pracę. Ochrona taka przysługiwałaby powodowi wtedy, gdyby był członkiem komitetu założycielskiego i mogłaby trwać nie dłużej niż 6 miesięcy. Gdy zaś chodzi o ochronę członków komisji rewizyjnej lub zarządu zakładowej organizacji związkowej, to przysługuje ona dopiero od dnia rejestracji danego związku zawodowego.

Wychodząc z tych założeń Sąd Wojewódzki zmienił zaskarżony wyrok w części

zasądzającej na rzecz powoda wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy w ten sposób, że zasądzoną kwotę 77.222.950 zł obniżył do 1.627,65 zł (nowych) i oddalił rewizję w pozostałej części. Wymieniona kwota odpowiada wynagrodzeniu za 3 miesiące pozostawania bez pracy, a jej zasądzenie wynika z faktu, że rozwiązanie z powodem umowy o pracę w trybie natychmiastowym było wadliwe ze względu na niemożność przypisania postępowania, które stanowiłoby ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych.

Od wymienionego wyroku wniosło rewizję nadzwyczajną Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych domagając się zmiany wyroku w części uwzględniającej rewizję strony pozwanej, tj. w części oddalającej powództwo o zapłatę kwoty 60.946,450 zł - przez oddalenie tej rewizji w całości.

Zdaniem wnoszącego rewizję nadzwyczajną, ochrona stosunku pracy pracownika będącego członkiem zarządu lub komisji rewizyjnej zakładowej organizacji związkowej rozpoczyna się od dnia powstania danego związku zawodowego, a więc od dnia podjęcia uchwały o jego utworzeniu, nie zaś od daty rejestracji związku i nabycia przezeń osobowości prawnej. Tym samym, skoro powód od dnia 14 grudnia 1992 r. był przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Związku Zawodowego Pracowników Transportu Samochodowego, do rozwiązania umowy o pracę konieczne było zastosowanie art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, natomiast pominięcie trybu uzyskania zgody na to rozwiązanie sprawia, że wypowiedzenie narusza przepisy prawa i oprócz roszczenia o przywrócenie do pracy daje powodowi roszczenie o wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy, stosownie do art. 57 § 2 KP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rewizja nadzwyczajna podlega uwzględnieniu, choć z innych przyczyn niż w niej wskazane.

1. Jest w sprawie niesporne, że na mocy uchwały z dnia 14 grudnia 1992 r. powstał w pozwanym zakładzie pracy Związek Zawodowy Pracowników Transportu Samochodowego. W tym samym dniu został wybrany Komitet Założycielski oraz uchwalony statut Związku. Obecni na zebraniu pracownicy podjęli również uchwałę o upoważnieniu Komitetu Założycielskiego do dokonania rejestracji Związku. Powód Zbigniew R. nie został wybrany na członka Komitetu Założycielskiego. Został natomiast wybrany na członka Komisji Rewizyjnej (przewodniczącego). Na tymże zebraniu został bowiem dokonany także wybór władz Związku Zawodowego, tj. przewodniczącego, zarządu i komisji rewizyjnej. W dniu 17 grudnia 1992 r. Komitet Założycielski nowo powstałego Związku Zawodowego upoważnił - między innymi powoda - do reprezentowania Komitetu w postępowaniu rejestrowym przed Sądem Wojewódzkim w Warszawie. Jest również niesporne, że w dniu 22 stycznia 1993 r. w Sądzie Wojewódzkim - Wydział Cywilny i Rejestrowy w sprawie VII Ns.Rej. ZZ 259/92 został zarejestrowany Związek Zawodowy Pracowników Transportu Samochodowego w Warszawie.

Istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy zagadnienie sprowadza się do pytania, od jakiej chwili powód, jako członek Komisji Rewizyjnej, korzystał ze szczególnej ochrony przed rozwiązaniem stosunku pracy przewidzianej w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.) dla członków zarządu i komisji rewizyjnej zakładowej organizacji związkowej. Nowo

powstały Związek Zawodowy został bowiem zarejestrowany dnia 22 stycznia 1993 r., natomiast wybór powoda na członka Komisji Rewizyjnej nastąpił na zebraniu pracowników-założycieli Związku w dniu 14 grudnia 1992 r., kiedy to wybrano jednocześnie Komitet Założycielski i organy Związku Zawodowego, w tym także Komisję Rewizyjną. Inaczej mówiąc, chodzi w sprawie o to, czy istnieje ochrona trwałości stosunku pracy członka komisji rewizyjnej (zarządu zakładowej organizacji związkowej) wtedy, gdy nie nastąpiła jeszcze rejestracja związku i gdy w imieniu związku działa komitet założycielski.

Udzielenie odpowiedzi na powyższe zagadnienie wymaga uprzedniego rozważenia, jaką rolę spełnia komitet założycielski nowo powstałego związku zawodowego oraz jakie znaczenie ma rejestracja związku zawodowego z punktu widzenia ochrony stosunku pracy członków jego statutowych organów.

Zgodnie z rozdziałem 2 pod nazwą "Tworzenie związków zawodowych" ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.) tworzenie związku zawodowego odbywa się etapami. Pierwszy z nich stanowi podjęcie uchwały o powstaniu związku zawodowego przez co najmniej 10 osób uprawnionych do tworzenia związków zawodowych, uchwalenie przez te osoby statutu i wybór komitetu założycielskiego (art. 12 ust. 1 i 2 ustawy). Drugim etapem jest złożenie przez komitet założycielski lub przez osoby przezeń uprawnione wniosku o zarejestrowanie związku we właściwym sądzie wojewódzkim (art. 14 ust. 1 ustawy i § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 sierpnia 1991 r. w sprawie postępowania dotyczącego rejestracji związków zawodowych - Dz. U. Nr 77, poz. 340). Po wpisaniu związku do rejestru rozpoczyna się kolejny etap, w którym sam związek zawodowy składa wniosek o wpis do rejestru osób wybranych zgodnie ze statutem do organu uprawnionego do reprezentowania związku. Wniosek ten powinien być złożony w ciągu 14 dni od wyboru organu uprawnionego do reprezentowania związku (§ 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia).

Z powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 sierpnia 1991 r. również wynika, że do wniosku o wpis związku zawodowego do rejestru, którego złożenie należy do komitetu założycielskiego (lub do osób przez niego upoważnionych), powinny być dołączone: uchwała o założeniu związku, wykaz osób wchodzących w skład komitetu założycielskiego i statut związku (§ 6 pkt 1 i 2). Sam wniosek powinien zawierać między innymi informację o liczbie założycieli oraz podpisy członków komitetu założycielskiego (§ 6 pkt 1). Powyższa regulacja, a w szczególności przyznanie komitetowi założycielskiemu uprawnienia do złożenia wniosku o rejestrację, są konsekwencją nadania komitetowi założycielskiemu przez prawodawcę statusu organu upoważnionego do reprezentowania związku (§ 5). Z przepisów rozporządzenia nie wynika przy tym, by na tym etapie tworzenia się związku zawodowego powstawały i działały inne organy, którym przepisy nadałyby znaczenie prawne. O wyłącznej roli komitetu założycielskiego jako organu uprawnionego do reprezentowania związku w okresie przed rejestracją związku świadczy także sankcja przewidziana w art. 14 ust. 1 ustawy za niezłożenie przez komitet założycielski w ustawowym terminie 30 dni wniosku o rejestrację. Mianowicie w takiej sytuacji uchwała o utworzeniu związku zawodowego traci moc. Jest niewątpliwe, że tego rodzaju konsekwencje mogą wynikać tylko z niedotrzymania terminu przez organ działający w imieniu związku, a nie jakkolwiek inny.

Przedewszystkim jednak zwraca uwagę konstrukcja przepisu art. 32 ustawy o

związkach zawodowych, w którym ochrona członków komitetu założycielskiego została ujęta oddzielnie (§ 3) od ochrony członków zarządu i komisji rewizyjnej zakładowej organizacji związkowej (§ 1), choć zakres przedmiotowy ochrony jest taki sam. Charakterystyczne jest zwłaszcza unormowanie czasu trwania ochrony. Według bowiem ust. 3 art. 32 ustawy ochrona członka komitetu założycielskiego rozpoczyna się od dnia utworzenia komitetu i trwa przez okres 6 miesięcy, natomiast stosownie do ust. 1 art. 32 ustawy ochrona członka zarządu i komisji rewizyjnej rozpoczyna się od dnia uzyskania przez niego mandatu i trwa do wygaśnięcia mandatu, a także w okresie roku po tym fakcie.

Powyższy sposób regulacji w powiązaniu z kolejnością poszczególnych etapów powstawania związku zawodowego przemawia na rzecz wniosku, że okresy ochrony podmiotów nią objętych nie trwają jednocześnie. Czas ochrony członków komitetu założycielskiego jest wcześniejszy w stosunku do czasu ochrony członków zarządu i komisji rewizyjnej, który następuje dopiero po nim. Na tle omawianych przepisów rysuje się więc dość wyraźnie założenie ustawodawcy, w myśl którego komitet założycielski ma działać wtedy, gdy jeszcze nie działają organy statutowe. W związku z tym trzeba też stwierdzić, że dopóki działa komitet założycielski, którego członkowie podlegają ochronie przed rozwiązaniem stosunku pracy, dopóty nie jest możliwa ochrona członków innych organów, tj. członków zarządu i komisji rewizyjnej zakładowej organizacji związkowej, choćby ich wybór formalnie nastąpił. Zadaniem komitetu założycielskiego wynikającym jednoznacznie z omawianych przepisów ustawy o związkach zawodowych i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 sierpnia 1991 r. jest doprowadzenie do rejestracji związku zawodowego i statutu określającego jego organy. Jeżeli to nastąpi, działalność komitetu założycielskiego ustaje, a w jego miejsce pojawiają się organy uprawnione do reprezentowania związku wskazane w statucie. Z tego właśnie względu ważna jest data rejestracji związku zawodowego, a nie data nabycia przezeń osobowości prawnej. Data ta oddziela bowiem czas ochrony stosunku pracy członków komitetu założycielskiego od czasu ochrony stosunku pracy członków zarządu i komisji rewizyjnej.

Na rzecz przedstawionego stanowiska przemawia ponadto argument wypływający z celu, dla którego ustawodawca wprowadził szczególną ochronę pracowników pełniących określone funkcje w organach związku zawodowego. Jest przecież oczywiste, że zadania, jakie stoją przed związkami zawodowymi, rodzą niejednokrotnie konflikty i nieporozumienia między kierownictwem zakładu pracy a pracownikami - "działaczami związkowymi". Są to dla zakładu pracy zjawiska niepożądane, które mogą wzbudzać chęć zwalniania tych pracowników z pracy, pomijania w nagrodach, awansach itp. Dlatego właśnie, by takim sytuacjom zapobiegać, w art. 32 ustawy o związkach zawodowych ustawodawca wprowadził szczególną ochronę stosunku pracy tych osób. Można więc zasadnie twierdzić, że skoro ujemne dla pracownika konsekwencje wiążą się z faktem jego działalności w Komitecie Założycielskim jako organie reprezentującym związek zawodowy, to tylko członkom tego organu przysługuje szczególna ochrona przed rozwiązaniem stosunku pracy. Przyznanie jej pracownikom, którzy przed rejestracją związku zawodowego zostali wybrani do organów wskazanych w statucie, nie ma racjonalnego uzasadnienia. Do czasu rejestracji związku zawodowego nie działają bowiem poza komitetem założycielskim inne jego organy.

Podsumowując tę część rozważań należy stwierdzić, że przed dniem zarejes-

trowania Związku Zawodowego Pracowników Transportu Samochodowego w Warszawie, powodowi, jako członkowi Komisji Rewizyjnej tego Związku, nie przysługiwała szczególna ochrona stosunku pracy przewidziana w art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych.

2. Przedstawiony wyżej pogląd jest co do jego skutków zbieżny ze stanowiskiem Sądu Wojewódzkiego zawartym w zaskarżonym wyroku, a odmienny od stanowiska wyrażonego w rewizji nadzwyczajnej. Mimo to rewizja podlega uwzględnieniu. Z art. 420 § 1 KPC wynika bowiem, że Sąd Najwyższy nie jest związany podstawami rewizji nadzwyczajnej, co oznacza, że w razie dostrzeżenia rażących uchybień w zakresie prawa materialnego lub przepisów o postępowaniu Sąd Najwyższy ma prawo rozważyć je, ocenić i orzec stosownie do art. 421 i art. 422 KPC.

W rozpoznawanej sprawie budzą zastrzeżenia ustalenia dotyczące daty rozwiązania z powodem stosunku pracy. Sąd Rejonowy przyjmując, że nastąpiło to "pismem z dnia 22 stycznia 1993 r. i z tym dniem" nie wskazał, na jakich dowodach oparł swoje ustalenie oraz jak ocenił dowody. Tymczasem w myśl art. 328 § 2 KPC uzasadnienie wyroku powinno podawać fakty, które sąd uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł i przyczyny, dla których odmówił wiarygodności innym dowodom. Wprawdzie pismo strony pozwanej z dnia 22 stycznia 1993 r. zawiera jej oświadczenie o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę z tym dniem, jednak nie ulega przecież wątpliwości, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę, tak jak i oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy w trybie niezwłocznym, staje się skuteczne z chwilą, w której dotarło do adresata. Ta zaś chwila w przedmiotowej sprawie jest niejasna.

Z zeznań świadków Krystyny R. i Zdzisławy J. wynika, że dnia 22 stycznia 1993 r. rano dyrektor strony pozwanej poprosiła do swego gabinetu powoda i zapytała go, "czy wie, jaka była sytuacja z akumulatorami" oraz oznajmiła, że "jest zmuszona rozwiązać umowę o pracę dyscyplinarnie", na co powód zareagował wyjściem z pokoju. Nie wręczyła mu jednak pisma o rozwiązaniu umowy, a z relacji świadka Remigiusza T. wynika, że powód jedynie "mógł wnioskować, że jest zwolniony dyscyplinarnie". Taką wersję przebiegu rozprawy podał też powód. Z jego przesłuchania w charakterze strony bowiem wynika, że dyrektor strony pozwanej oznajmiła mu, że za zaniedbania w gospodarce akumulatorami "będzie z nim rozwiązana umowa o pracę w trybie dyscyplinarnym", zastrzegł jednak, że po wypowiedzeniu tych słów dyrektor opuściła gabinet udając się do telefonu w innym pokoju, po czym do nawiązania rozmowy już nie doszło, gdyż powód po odczekaniu kilku minut - udał się do Sądu Wojewódzkiego na posiedzenie wyznaczone dla rejestracji Związku Zawodowego. Fakt przerwania rozmowy z powodem i opuszczenia gabinetu potwierdziła świadek Krystyna R., a także sama dyrektor Krystyna S. Według wyjaśnień powoda w charakterze strony, dyrektor nie złożyła mu oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę, natomiast z przesłuchania Krystyny S. w charakterze strony wynika, że dyrektor przeczytała powodowi treść pisma z dnia 22 stycznia 1993 r. Zeznania świadków na ten temat są rozbieżne i dość niejasne. Na przykład Krystyna R. oświadczyła, że "w tym dniu dyrektor na pewno miała w ręku pismo rozwiązujące umowę o pracę" i to w taki sposób, że "powód mógł zapoznać się z jego treścią", lecz nie stwierdziła, że pismo to było powodowi odczytane. Natomiast świadek Zdzisława J., która była w gabinecie podczas rozmowy dyrektor Krystyny S. z powodem, nie zeznała nic na temat odczytania treści pisma stwierdzając tylko, że jego wręczenie było niemożliwe, gdyż "powód wyszedł, co oznacza, że

odmówił przyjęcia". Relacja świadka Zdzisławy J. jest sprzeczna z zeznaniami świadka Krystyny R., która wyjaśniła, że przyczyną niewręczenia powodowi pisma była konieczność opuszczenia gabinetu przez dyrektora Krystynę S.

Z analizy treści wymienionych dowodów wynika zatem, że na temat daty złożenia powodowi oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę istnieją rozbieżne zeznania świadków i wyjaśnienia stron. Wymagało to od Sądu Rejonowego dokonania wnikliwej ich oceny (art. 233 § 1 KPC) i wszechstronnego rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Sąd Rejonowy uchybił powyższemu obowiązkowi, czym naruszył art. 3 § 2 KPC oraz art. 316 § 1 KPC, natomiast Sąd Wojewódzki zaakceptował ten stan rzeczy. Prawidłowe ustalenie daty rozwiązania stosunku pracy jest dlatego ważne, że jeżeli nastąpiło dnia 25 stycznia 1993 r., powód byłby objęty szczególną ochroną przewidzianą w art. 32 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych, jeżeli natomiast dnia 22 stycznia 1993 r. - nie korzystałby z ochrony wynikającej z tego przepisu.

W celu wyjaśnienia tej istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności konieczne stało się uchylenie wyroku Sądu Wojewódzkiego w punktach I i II oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego w punkcie 2 w części zasądzającej na rzecz powoda wynagrodzenie przekraczające kwotę 1.627.65 zł. (odpowiadającą wynagrodzeniu za czas pozostawania bez pracy przez 3 miesiące) i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (art. 422 § 2 KPC).

=====